

slavnost Nejsvětější Trojice

Jakub Pavlík

Oficium Nejsvětější Trojice bylo jedním z prvních, kde antifony tvořily řady procházející postupně jednotlivé mody v číselném pořadí. *Liturgia horarum* značnou část tradičních antifon přebírá, s ohledem na výrazně změněnou strukturu hodinek ovšem ne v původním uspořádání. Zhudebnění českých textů na tuto skutečnost odkazuje tím, že u vybraných antifon (zvolených tak, aby byla alespoň jedna od každého modu) zachovává modus, v několika případech i určité rysy melodie odpovídajících latinských antifon. Dotčené antifony jsou označeny kódem v hranatých závorkách: M = někdejší řada antifon k matutinu, L = řada antifon k laudám, připojené číslo udává pořadí v dané řadě (a zároveň odpovídá modu antifony).

1. nešpory

1. ant. - VIII.G (Žalm 113)

Slá-va to-bě, Bo-že, je-di-ný ve třech o-sobách, jsi dřív než za-čal čas
a ži-ješ na-věky!

2. ant. - VIII.G (Žalm 147-II)

Troj-je-di-ný Bůh nám pro-ká-zal své mi-lo-sr-denství; chval - me
a o-slavujme ho na-věky.

3. ant. - VII.a (Ef 1)

Slá - va a čest je - di - né - mu Bo - hu: Ot - ci i Sy - nu i Du -
chu sva - tému!

resp. - VI

R. Troj-je-di-né-mu Bo - hu * vzdej-me čest a chválu. V. Ot - ci i
Sy - nu i sva-té-mu Du - chu * R. vzdej-me čest a chválu. Slá-va Ot - ci
i Sy - nu i Duchu svaté-mu.

ant. k Magnificat - I.f

Dě-ku - je-me ti, Bo - že, a kla-ní - me se tvé - mu je - di-né-mu,
pravému, svrchova-nému bož - ství ve třech o-sobách.

invitatorium

ant. - VII.d

Pojď - me, klaň - me se je - di - né-mu pra-vé-mu Bo - hu ve třech o -
sobách!

modlitba se čtením

1. ant. - I.D (Žalm 8) [M1]

Buď s ná - mi, je - di-ný, vše-mohou-cí Bo - že: Ot - če i Sy - nu
i Du-chu sva - tý.

2. ant. - VII.a (Žalm 33-I) [M7]

Troj-je - di - ný Bůh: O - tec, Syn, Duch sva - tý: lás-ka, mi - lost,
spole - čen-ství.

3. ant. - VIII.G (Žalm 33-II) [M8]

Troj-je - di - ný Bůh: O-tec, Syn, Duch sva - tý: zdroj, od -
- lesk, dár - ce pravdy.

ant. ke kantikům vigilie - II.D [L2]

Chvála a věč - ná slá - va Bo-hu Ot - ci i Sy - nu i Du-chu



sva - tému.

ranní chvály

1. ant. - VIII.G* (Žalm 63)

To-bě pat-ří čest a chvála, tvá je všechna moc a slá - va, nej - svě-
těj - ší Tro - ji - ce!

2. ant. - VIII.G (Dan 3-III)

Te-be chvá - lí, to - bě se kla - ní, te - be o - sla - vu - je všechno,
co jsi stvo - řil, trojje-di-ný Bo - že.

3. ant. - VII.d (Žalm 149)

Všechno po - chá-zí od te-be, Bo - že; v to - bě a skr-ze te - be
všechno ži - je, to-bě bud' slá - va na-věky.

resp. - VI

Chvá-lí - me tě, tro - je - di - ný Bo - že, * a o - sla - vu - je - me tě. Vzdává - me ti dí - ky * a o - sla - vu - je - me tě. Slá - va Ot - ci i Sy -
nu i Duchu svaté - mu.

ant. k Benedictus - IV.g

Ten, kte - rý všechno stvo - řil a všechno ří - dí, sva - tý a troj - je - di -
ný Bůh, ať je ve - le - ben ny - ní i na - vě - ky.

modlitba uprostřed dne

ant. dopoledne - IV.E [M4]

volně podle Antiphonale Romanum, Antverpiae 1773, s. 611, a NR2002, s. 511

Te-be pro-sí-me, te-be chvá-lí-me, to-bě se kla-ní-me, slavná svá-tá Tro-ji-ce!

ant. v poledne - V.a [M5]

Tys na-še na-dě-je, tys na-še spá-sa-i slá-va, nej-svě-těj-ší
Tro-ji-ce!

ant. odpoledne - III.g [M3]

volně podle NR2002, 508

Vě-ří-me a vy-zná-vá-me, že od věč-nos-ti všechno tvo-říš,
vše-mu dá-váš ži-vot a všechno moud-ře ří-díš, svatá Boží Tro-ji-ce.

2. nešpory

1. ant. - I.a (Žalm 110)

Kla-ní-me se ti, je-di-né pra-vé a věč-né bož-ství
ve třech o-so-bách: Otče i Sy-nu i Du-chu sva-tý.

2. ant. - VI.F (Žalm 114) [M6]

Vy-svo-bod' nás, za-chraň nás a dej nám věč-ný život,
trojje-di-ný Bože!

3. ant. - I.D (Zj 19)

Svatý, svatý, svatý je Pán, vše-mohoucí Bůh, kte-rý byl, kte-rý
je a který pří-jde.

Responsorium jako v prvních nešporách.

ant. k Magnificat - VIII.G

Celým srd-cem i ús-tý vy-zná-vá-me te-be, ne-zro-ze-né-ho
Ot-ce i jed-no-ro-ze-né-ho Sy-na i Pří-mluv-ce, Du-cha sva-té-ho.
Chvá-lí-me a ve-le-bí-me tě, nej-svě-tější Tro-ji-ce: To-bě bud' slá-va na-věky!